

Dadel. Det, at saadanne Forhold, som dengang fandtes, ikke letteligen ville kunne vende tilbage, skønner jeg heller ikke kan være Anledning til at blive staaende ved en saadan Udtalelse. Det er ganske vist, at Forholdene vare extraordinaire; men der var ingen extraordinaire Forhold med Hensyn til Regnskabsaflæggelsen. Krigsministeren har erklæret: „Saaledes er mit Regnskab, saaledes vil jeg vedstaae det, saaledes vil jeg forsvare det, derpaa fordrer jeg en Tillægsbevilling, her ere mine Grunde, hvorfor jeg har aflagt mit Regnskab paa denne Maade.“ Det er det, som Finantsministeren har forhindret, og der forekommer mig dog virkelig ikke at kunne siges at have været extraordinaire Omstændigheder, som skulde kunne fritage Finantsministeren for at anvende den almindelige Fremgangsmaade, skulde kunne berettigge ham til aldeles at omstøde det ham af Krigsministeren forelagte Regnskab. At dernæst de stedfindende Forhold skulde vanskeliggjøre en correct Regnskabsaflæggelse, forekommer mig heller ikke at være et Argument, som taler til Fordeel for kun at udtale en Dadel. Ja, dersom der var Spørgsmaal om Krigsministerens Regnskabsaflæggelse, saa vil jeg indrømme, at Forholdene vare extraordinaire, og at det kunde være vanskeligt for ham at aflægge et correct Regnskab, og jeg skal villigen indrømme, at man maaskee kunde sige, at det af Krigsministeren aflagte Regnskab ikke kunde være correct ligeoverfor Finantsloven, fordi endeel danske Tropper vare overførte til Holsteen, og Udgifterne til disse vare optagne paa det holsteenske Regnskab. Men Spørgsmaalet er ikke derom; det er, som sagt, ikke om den Vanskelighed, der kunde frembyde sig for Krigsministeren i at aflægge Regnskab; nei, det er Finantsministeren, der siger: „Jeg vil ikke respectere det af Krigsministeren aflagte Regnskab, jeg vil ikke forlange Tillægsbevilling for mere end 156,000 Rd.“; og jeg skal, med Hensyn til det Finantsstille, endnu tilføie, at den af Finantsministeren brugte Fremgangsmaade var den, at han sagde: „Hvad der er bevilget ved Finantsloven, og hvad der er bevilget ved det holsteenske Budget, det lægger jeg sammen, det trækker jeg fra de samlede Udgifter, og det Manglende

søger jeg Tillægsbevilling for.“ Han betragtede altsaa Armeegenheden som gennemført med Hensyn til Regnskabet, idet han sagde: „Alle Udgifterne maaskee betragtes som hørende under Geet“; men hvad han ikke gjorde, det var at tage Hensyn til, at, naar der tales om en Fællesudgift, da skal denne deles efter et vist Forhold, da skulle de 23 pCt. deraf falde paa Holsteen; var dette skeet, da vilde der falde paa Holsteen ikke disse 858,000 Rd., men 1,051,000 Rd. Dersom altsaa Finantsministeren, idet han gif ud fra Armeegenheden, tillige havde fulgt den Fordeling af Udgiften, som følger af, at Udgifterne ere en Fællesudgift, saa vilde han ikke være kommen til det Resultat at belaste Kongeriget med c. 200,000 Rd. Det forekommer mig, at hvor en saadan Fremgangsmaade har fundet Sted, der kan man virkelig ikke, fordi en senere tiltraadt Finantsminister har bewirket, at det Tab, som vilde være paaført Kongeriget, ikke finder Sted, lade det gaae hen med blot at udtale en Dadel over den af Finantsministeren brugte Fremgangsmaade.

Ordføreren: I en vis Forstand finder jeg, at den af mig omtalte Incorrecthed er af en meget værre Bessaffenhed, end den sidste ærede Taler har meent. Han meente, at den blot bestod deri, at Finantsministeren havde etableret det vistnok meget mislige Princip, at, hvad der blev besparet paa een Conto, kunde bruges til at dække Oversfridelser paa en anden. Dette vilde have været Tilfældet, dersom han havde raadet Krigsministeren: istedetfor at søge Tillægsbevilling paa de omtalte 127,000 Rd., at trække dem fra de 300,000 Rd., der vare besparede paa andre Conti. Men Finantsministeren har gjort meget værre; han har ladet den Oversfridelse, som har fundet Sted af et ganske andet Budget, nemlig af Budgettet for Holsteen, som altsaa Intet har med Finantsloven at gjøre, dække ved det Overskud, som den danske Finantslov udviste. Han har altsaa ikke blot flaaet forskellige Conti sammen, men han har flaaet Oversfridelser paa den ene og Besparelser paa den anden Finantslov sammen, altsaa qvittet af med to aldeles in-